

Nieuwe onderzoekingen over Nederlandsche woorden in Romaansche talen. Methode. Resultaten. Rede uitgesproken bij de aanvaarding van het ambt van hoogleeraar in de Romaansche taalkunde aan de R. K. Universiteit te Nijmegen op 2 mei 1947 door Dr. B. E. VIDOS. Nijmegen-Utrecht, Dekker & van de Vegt N. V., 1947. 16 pàgs.

El lingüista hongarès B. Elemér Vidos entrava l'any 1932, com a docent de filologia italiana i espanyola, a la Universitat Catòlica de Nimega; en aquella ocasió publicava una lliçó inaugural, en italià, sobre el tema *La forza d'espansione della lingua italiana*.¹ Quinze anys després, amb motiu del seu nomenament com a professor ordinari de lingüística romànica, el Sr. Vidos ens dóna, aquesta vegada en holandès, un discurs titulat *Noves investigacions sobre mots holandesos en les llengües romàniques*.

Aquesta penetració lexical, reflex de les relacions econòmiques entre els Països Baixos i les terres del Sud, es manifesta principalment en els noms de teixits. Les paraules romàniques anotades pel Sr. Vidos són, entre altres: fr. *frize*, esp. *frisa*; esp. *gante*; port. *ipli*, *ipre*, cat. *ipre*; fr. *douke*; fr.-esp.-port. *brabante*, cat. *brabant*; etc.

Cal remarcar les interessants consideracions metodològiques que l'autor fa de dalt a baix del seu treball.

El Prof. Vidos prossegueix, amb aquest discurs, les seves activitats en el camp de la *Lehnwörterkunde*, de què ens havia ofert ja una magnífica mostra amb la seva *Storia delle parole marinaresche italiane passate in francese* (Genève-Firenze 1939). ¿Ens farà encara esperar molt, després d'aquest tast, l'obra germana de la *Storia*, que no dubtem que ens prepara, sobre les relacions lingüístiques entre Flandes-Holanda i els països romànics?

R. A. i S.

Contribución a la toponimia árabe de España, por MIGUEL ASÍN PALACIOS. Segunda edición. Madrid, Instituto Benito Arias Montano (CSIC), 1944. 156 pàgs. («Publicaciones de las Escuelas de Estudios Arabes de Madrid y Granada», Serie B, Núm. 4.)

Se sentia la necessitat d'una llista general dels topònims hispànics d'origen àrab, i l'opuscle del Prof. Asín vingué a satisfer-la. La seva vasta coneixença de la lexicografia àrab permeté a Asín d'esclarir nombroses etimologies, senzilles realment, però que resultaven enigmàtiques per a molts dels qui ens interessem per la filologia romànica, i que de l'àrab només en tenim uns rudiments. La gran majoria de les etimologies recollides o proposades per Asín semblen definitives, encara que, com és lògic, també n'hi ha bastants de controvertibles, i àdhuc algunes d'inacceptables. La discussió d'aquestes etimologies fóra massa llarga i difícil, i resultaria ací, a més d'inoportuna, incorrecta. Sembla convenient, però, de fer alguns comentaris sobre metodologia.

Asín ha fet el seu recull de topònims espanyols damunt el *Diccionario Geográfico* de Madoz, i això ha motivat que la toponímia menor no hi sigui a penes representada; hauria calgut afegir-hi almenys els del *Nomenclátor de la Direc-*

1. Cf. la meua notícia en *AOR*, V (1932), 331-335.